

DESPRE AUTORI

Horia Vladimir Șerbănescu s-a născut la 20 aprilie 1955, în București. A absolvit Liceul de Arte Plastice *Nicolae Tonitza* în 1974 și Facultatea de Transporturi, a Universității Politehnice București, în 1980. Din 2004 este expert în uniforme militare românești și străine, precum și în armament alb și de foc, acreditat de Ministerul Culturii. În 2016 și-a luat doctoratul în istorie cu disertația *Armata Română în iconografie. 1830–1914*. Din 1991 a lucrat ca muzeograf și istoric cu normă întreagă la Muzeul Militar Național *Regele Ferdinand I*, din București.

Începând din 1984 a publicat un număr mare de studii și articole cu tematică istorico-militară în reviste românești și străine: *Buletinul Muzeului Militar Național*, *Magazin Istoric*, *Historia* (din România), *Vivat Hussar*, *Militaria Magazine*, *Gazette des Uniformes* (din Franța) etc.

Autor și coautor, prin realizarea textului și a ilustrațiilor pentru cărți având ca subiect uniforme militare și armamentul, publicate în România și în străinătate: coautor al *Istoriei Militare a Poporului Român*, Vol. VI, București 1989; alături de Mark Axworthy, *The Romanian Army of World War 2*, seria *Osprey „Men at arms”*, Nr. 246, London, 1991; coautor al volumului *Armata Română. 1941–1945*, București, 1996 și al volumului *Armata Română în Războiul de Independență. 1877–1878*, București, 2002; coautor al volumelor din seria „Dorobantul”: *Armata Română în vremea lui Alexandru Ioan Cuza (1859–1866)*, București, 2003; *Armata Română în misiuni internaționale (1991–2003)*, București, 2004; *Trupele blindate din Armata Română (1919–1947)*, București, 2005; coautor al *Enciclopediei Armatei României*, București, 2009; coautor al seriei de volume de istorie militară „Russkiye vityazi - Voennoye delo Balkanskikh strany”: *Kholodnoye oruzhiye Gretsii i Rumynii (Armele albe din Grecia și România)*, Moscova, 2011 și *Shtyki i boyevye nozhi Bolgarii, Gretsii, Rumynii (Baionete și cuțite de luptă din Bulgaria, Grecia, România)*, Moscova, 2013; coautor al volumului *Regimentul 30 Gardă „Mihai Viteazul”. Istorie, uniforme, simboluri*, București, 2015.

Consultant pentru uniforme, echipamente militare, arme albe și de foc în mai multe filme istorice romanesti și străine produse în România.

Din 2004 s-a numărat printre inițiatorii și activează în mișcarea de reconstituire istorică din România, recreând unități ale Armatei Române din secolele al XIX-lea și al XX-lea, precum și din vremea războaielor napoleoniene și a Războiului Civil american.

Membru al Comisiei Române de Istorie Militară, din 1998.

Asistent de cercetare în cadrul Sectorului de „Arte vizuale și arhitectură – perioada modernă” din anul 2022, **Raluca Partenie** (n. 1982) a urmat studiile de licență și masterat la Universitatea de Arte București, Facultatea de Arte Decorative și Design, secția Arte textile – tapiserie. Urmează în prezent studiile doctorale în cadrul Școlii de Studii Avansate a Academiei Române, la Institutul de Istorie Nicolae Iorga (coordonator științific dr. Adrian-Silvan Ionescu). Specializare: artele decorative din România, sec. al XIX-lea și XX.

Adrian-Silvan Ionescu (n. 1952), este director la Institutul de Istoria Artei „G. Oprescu” și profesor asociat la Universitatea Națională de Arte, unde susține cursuri de istoria fotografiei și a filmului, precum și un curs de master. A studiat istoria artelor și a fost muzeograf la Muzeul Național de Artă al României iar, ulterior, la Muzeul Municipiului București unde a devenit director adjunct (1990–1993) înainte de a se dedica integral cercetării. Doctor în științe istorice (1997). Studiile sale sunt orientate spre istoria fotografiei, istoria artelor și a civilizației urbane în secolul al XIX-lea, istoria costumului civil și militar. Este critic și

istoric de artă cu lungă activitate de cronicar plastic și organizator de expoziții. A publicat 15 cărți și a coordonat alte 18. Cele mai recente titluri sunt *Regina Maria și America* (2009), *Silvan. Portretistul/ The Portrait Artist* (2011). *Războiul cel mare. Fotografia pe frontul românesc 1916–1919* (2014) și *Baluri în România modernă, 1790–1920* (2020). Pentru lucrările sale a fost distins cu Premiul Academiei Române (1992), Premiul Uniunii Artiștilor Plastici pentru critică (2002) și premiile „Simion Mehedinți” (2003), „Nicolae Bălcescu” (2008), „I.C.Filitti” (2009) și „George Oprescu” (2010) ale Fundației Culturale „Magazin Istoric”. Este membru în International Council of Museums (ICOM), în London Press Club, în European Society for the History of Photography (ESHPh) din Viena și în Société Française de Photographie din Paris.

Este cavaler al Ordinului **Meritul Cultural** (2004), al medaliei **Regele Mihai I pentru Loialitate** (2010), comandor cu stea al Ordinului **Sf. Lazăr de Ierusalim** (2013) și Cavaler al Ordinului **Coroana României** (2015) al Medaliei Aniversare „**Centenarul Marii Uniri**” (2021) Doctor Honoris Causa al Academiei de Muzică, Teatru și Arte Plastice a Republicii Moldova din Chișinău (2017)..

Eduard Andrei (n. 1971) este doctor în istoria artei, cu o teză susținută la Universitatea Națională de Arte București (2011). A obținut licența în pictură la aceeași universitate (1997) și un master în „Sciences et Techniques des Arts” la Institut Supérieur des Beaux-Arts din Tunis (2004). În perioada 2014–2018 a fost coordonator de programe la ICR New York. Din 2019 este cercetător științific la Institutul de Istoria Artei „G. Oprescu” al Academiei Române, în prezent șef al departamentului „Arte Vizuale și Arhitectură – perioada modernă”. Este autorul cărții *Pictorul Costin Petrescu la New York, 1919–1920* (Paideia, 2019) și al albumului monografic *Dimitrie Grigoraș. Ordinea clasică a privirii* (Paideia, 2021), precum și coautor al volumelor: *Patrimoniul cultural revizitat. Simpozionul de ceramică Medgidia 1971–1977* (publicat de Asociația UMA ED România, 2019); *Dicționarul pictorilor din România. Secolul al XIX-lea* (coord. Adrian-Silvan Ionescu, Oscar Print, 2020); *Risipitorul de talent: Ilie Cristoloveanu, pictor și filolog în România și SUA* (coautor Mona Momescu, Paideia, 2022). A publicat articole de specialitate în revistele *Studii și Cercetări de Istoria Artei*, *Arta Plastică*, *Revue Roumaine d’Histoire de l’Art. Série Beaux-Arts*, *NY Arts Magazine*, *Antichități-România*, *Tomis*, *Ex Ponto*, *Universitaria* ș.a. A participat la mai multe conferințe naționale și internaționale, între care *Cultural Identity, Geography of Encounter & the Politics of Space / Time. A Reflection on the Tyler Collection of Romanian and Modern Art* (Columbia University, New York, 2019), *Colocviul Național de Istorie* (Palatul Cotroceni, București, 2020 și 2022), *Artele vizuale și arhitectura, între două Revoluții (1848-1989). O perspectivă locală* (Biblioteca Academiei Române, București, 2022), *Negocierile româno-americane în educație, știință, cultură și artă* (Institutul de Cercetări Socio-Umane „Gheorghe Șincai”, Târgu Mureș, 2023).

Hilary Roberts a fost curator de fotografie la Imperial War Museum (IWM), muzeul național britanic al conflictelor moderne (Marele Război, Al doilea Război Mondial). A studiat la universități din Anglia și Germania. După care s-a angajat, în 1980, ca tânăr curator, la Arhiva Fotografică de la IWM. Ulterior, în calitate sa de șef al Arhivei – poziție ocupată între 1996 și 2013 – a contribuit la îmbogățirea colecțiilor fotografice ale muzeului și a supravegheat digitalizarea Arhivei Fotografice. Ulterior s-a dedicat cercetării. Specialist în istoria și folosirea fotografiei la vreme de război, Hilary Roberts a colaborat cu fotografi, curatori, cercetători și autori din toată lumea. Actualmente pensionată de la IWM ea continua să lucreze în calitate de curator independent și este expert pentru VII Foundation, pentru Royal Photographic Society și pentru programul Canon Ambassadors. În 2017, doamna Roberts a fost distinsă cu Premiul pentru Curatoriat acordat de Royal Photographic Society.

Theodor E. Ulieriu-Rostás (n. 1986) a studiat istoria și arheologia la Universitatea din București, la Universitatea din Montpellier și la École des hautes études en sciences sociales, Paris. Și-a susținut doctoratul în istorie la Universitatea din București (2013). Activează din 2020 ca asistent de cercetare științifică în cadrul Arhivei Etnologice a Muzeului Național al Țăranului Român. Cercetările sale actuale se concentrează asupra istoriei fotografiei de secol XIX și început de secol XX în Europa Centrală și de Sud-Est.

Adriana DUMITRAN (n. 1972) este istoric, bibliotecar, curator al Cabinetului de Fotografii la Biblioteca Națională a României, Colecții Speciale, unde a organizat numeroase expoziții de fotografie. Domeniul său de interes este istoria fotografiei în secolul XIX și XX în România și istoria fotografiei de presă. Din 2013 membru al European Society for the History of Photography.

Publicații recente: albume de fotografie românească comentate în „Photobloc. Central Europe in Photobooks”, Edited by Łukasz Gorczyca, Adam Mazur, International Cultural Centre, Kraków, 2019; *Iosif Berman, the fulfillment of a photojournalist career in interwar Romania*, în: “PhotoResearcher”, nr. 34/2020, Viena, ESHPh.

Ioana Vlasiu, cercetător principal la Institutul de istoria Artei “ G.Oprescu” al Academiei Române, membru în comitetul de redacție al *Revue Roumaine d’Histoire de l’Art*, editor local al *RIHA Journal Online* (revista Asociației Internaționale a Institutelor de Istoria Artei). Publicații : numeroase articole, studii, cărți despre arta românească modernă; *Anii 20, tradiția și pictura românească*, Meridiane, București, 2000; monografia *Milița Petrașcu*, Chișinău, 2004; *Nicolae Grigorescu și modernitatea* (ed.), Dominor, București, 2008; colaborări la lucrări de sinteză *Istoria românilor*, vol.9, Ed.Academiei, București, 2008, dicționare de prestigiu (*Allgemeines Künstlerlexikon*, K.G.Saur, Munchen, Dresda) și la expoziții de anvergură, naționale și internaționale (*Central-European Avant-Gardes: Exchange and Transformation, 1910–1930*, Los Angeles County Museum of Art, 2002; *La vie des formes. Henri Focillon*, Musée des Beaux-Arts, Lyon, 2004; *Antoine Bourdelle, vector al modernității*, Muzeul Național de Artă al României, București, 2006; *Culorile avangardei. Artă românească 1910–1950*, Muzeul Brukenthal, Sibiu, Lisabona, Praga, 2007, 2009, 2010; *Boema. Tânăra artă clujeană interbelică*, Galeria Quadro, Cluj, 2011). A inițiat și editat numărul *Brancusi et la sculpture moderne* al revistei *Ligeia* (Paris), ianuarie–iunie 2005. În cadrul institutului, a organizat numeroase colocvii științifice și a inițiat, în 2009, Centrul de studii brâncușiene „Barbu Brezianu”.

